

בית המשפט העליון

12 ינו 2000
1399-98

החלטה בתיק רע"א 1399/98

השופט ד' דורנר

התובע שרון כוכבי

- נגד -

הנתבע מדורים הפקות בע"מ
ע"י עו"ד אמיר אלטשולר

החלטה

המבקשת הגישה בבית-משפט השלום ברחובות תובענה כנגד בעלה וכנגד נושיו (והמשיבה בכללם) למתן פסק-דין המצהיר על בעלותה של המבקשת במטלטלין המצויים בדירה המשותפת לה ולבעלה, וזאת מכוח הסכם ממון בין בני-זוג שנחתם ביניהם. בתאריך 15.7.97 החליט בית-משפט השלום (השופטת אילנה גת) להעביר את הדין לבית-המשפט לענייני משפחה, תוך שהוא קובע כי "לבית הדין לענייני משפחה הוקנתה סמכות בתובענה אזרחית שהגיש אדם נגד בן משפחתו".

על החלטה זו הגישה המבקשת בתאריך 17.9.97 בקשת רשות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו. טענתה הייתה כי בית-המשפט לענייני משפחה אינו מוסמך לדון בתביעות המופנות כלפי נושיו של בעלה, שהם צדדים שלישיים.

בית-המשפט המחוזי (השופט יורם גליון) קבע כי בקשתה של המבקשת הוגשה באיחור של יומיים מבלי שניתן טעם מיוחד לאיחור זה ומבלי שנתבקשה הארכת מועד. בית-המשפט המחוזי הוסיף וקבע לגופם של דברים כי אף אם שגה בית-משפט השלום, הרי שבית-המשפט הנעבר רכש סמכות מכוח ההעברה.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

מכאן הבקשה שבפניי, שבגידרה טענה המבקשת כי בקשתה לבית-המשפט המחוזי הוגשה במועד. זאת, מן הטעם שבתאריך 1.9.97 פרצה שביתה במזכירות בית-המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, אשר נמשכה עד לתאריך 15.9.97, תוך שהיא מפסיקה את מניין שלושים הימים שבגידרו רשאית הייתה המבקשת להגיש את בקשת רשות הערעור. מנגד טענה המשיבה כי יש לדחות את הבקשה שבפניי, וזאת מכיון שממילא החלטת בית-המשפט המחוזי דחתה את טענות המבקשת לגופן.

דין הבקשה להידחות.

ככלל, אין לאפשר עריכת דיון שלישי בעניינו של בעל-דין, אלא כאשר מתעוררת שאלה משפטית בעלת השלכות מעבר לנסיבות המקרה הבודד, או למיצער במקרה שנגרם עיוות-דין. במקרה שבפניי המבקשת לא הצביעה על עילה המצדיקה מתן רשות ערעור. שכן, טענתה בעניין הפגם שנפל לכאורה בהחלטת בית-משפט השלום נדחתה לגופה, וממילא אף התוצאה של העברת הדיון מבית-משפט השלום לבית-המשפט לענייני משפחה אינה מצדיקה את התערבותו של בית-משפט זה.

זאת ועוד. תקנה 7(א) לתקנות בתי המשפט ולשכות ההוצאה לפועל (סדרי דין בתקופת שביתה או השבתה של עובדים), תשמ"א 1981- קובעת:

מסמך שחייבים או שמוותר להגישו לבית משפט... רואים אותו כמסמך שהוגש כהלכה... אם נמסר בדואר רשום ממוען כדבעי אל אותו בית משפט... ורואים את מועד מסירתו לדואר כאמור כמועד הגשתו לבית המשפט...

המבקשת לא פעלה כאמור בתקנה שלעיל אלא הגישה את בקשתה לבית-המשפט המחוזי לאחר שנסתיימה השביתה, ואף לא הגישה בקשה להארכת מועד. בדין איפוא נדחתה בקשת רשות הערעור שהגישה.

הבקשה נדחית. המבקשת תישא בהוצאות המשיבה בסך 5,000 ש"ח.

ניתנה היום, ה' בשבט תש"ס (12.1.00).

ש ו פ ט ת

העתק מתאים למקור

שמריהו כהן - מזכיר ראשי

L08.98013990